

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti št. 1898.

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Častitim našim gg. naročnikom!

Kakor je razvidno iz lista samega, ima se naročnina plačevati naprej. — Da se enkrat napravi red o plačevanju naročnine, odločili smo, da se bode od 1. oktobra t. l. naprej pošiljal list le onim častitim gg. naročnikom, kateri so plačali naročnino naprej.

Opozarjamo torej one gg. naročnike, kateri niso še obnovili naročnino, da to store do 1. oktobra t. l., ker drugače se jim list ustavi.

Zajedno naznanjamo, da se bode od 1. oktobra t. l. naprej računala naročnina le od 1. ali 15. vsacega meseca naprej. UPRAVA „EDINOSTI“.

Novejše vesti.

Dunaj 22. V dvorni cerkvi se je danes popoldne ob 11. uri darovala tretja maša-zadušnica, ki jo je celebriral kardinal Schönborn za blagopojno cesarico Elizabeto. Maši je prisostvoval cesar, člani cesarske hiše, dvorni in državni dostojanstveniki in generaliteta. Med 9. in 10. uro popoldne so se darovale maše-zadušnice skoro v vseh dunajskih župnih cerkvah, katerim so prisostvovali oblasti dotičnih okrajev in veliko število drugih vernikov.

Spiljet 22. Minister za trgovino, dr. Baernreither, ki se je mudil tukaj eden dan in inspiciral njemu podrejene urade ter več važnih industrijalnih naprav, je danes popoldne odpotoval v Zader.

Yokohama (Japonsko) 22. Splošno se govori, da je vlada sklenila v inozemstvu vzeti posojilo v znesku 10 milijonov funtov šterlinov.

PODLISTEK.

39

Čuvaj se senjske roke!

Zgodovinska povest.

Spisal A. Senoa. Poslovenil P. S. Cvetkov.

»Sprovedite nas h generalu,« je rekel vojvoda.

»Ne smem; pri njem je beneški poslanec g. Vittorio Barbaro.«

Vojvoda je odvrnil poročnika od vrat.

»Na stran, rabelj!« je zaškril mladenič z zobmi in odprl brzo vrata.

V sobi je sedel Rabata, a ob njem Benečan Vittorio Barbaro, poslanec generala Paskvaliga.

»Tu je!« je šepnil kanonik starki. General je skočil na noge.

»Kdo je smel — —?« je zavpil Rabata. Ko se je starica malo zbrala, dvignila je glavo in spregovorila:

»Jaz, kneginja Lueija Posedarička. Si-li ti tukaj, g. Rabata? Kje je moj sin Martin? Po-nj sem prišla. Kje je moj sin?«

»Kaj me vprašate,« je pomrmral Rabata, »punter je bil, obesil sem ga, odrezal sem mu glavo.«

Starica se je vspela. Rumeno lice jej je potemnelo pod belim robcem, a mrtvi očesi ste se obračali kakor steklena obroča. Starica je dvignila palico:

Pariz 22. Pikarda so danes popoldne zaprli v vojaški zapor Cherehemidi.

Carigrad 22. V Kandiji so izročili Angležem dosedaj 76 ustašev. Turška vlada je naročila svojim poslanikom, naj delujejo na to, da se provzročitelji poslednjih nemirov v Kandiji izženejo v Tripolj in da se razorožijo tudi kristijani. Število kristijanov v Kandiji znaša 452, prej se je cenilo število prebivalstva na tisoč.

Kaneja 22. Ker se je vojaštvo in ladijevje drugih vlasti povrnilo nazaj v Sudo, dospe tja danes popoldne tudi avstro-ogerska torpedovka »Leopard« z avstro-ogerskim konzulom in njegovo obitelji. V Kandiji je izročilo orožje več nego tisoč Turkov.

Kaneja 23. Ustaši so streljali danes na Angleže. Krivce so zaprli.

Pariz 23. Govori se, da je med ministerskim predsednikom Brissonom in vojnim ministrom Chanoine nastal vsled afere Picarda konflikt, ki utegne provzročiti krizo. Glasom lista »Temps« je bil Cavaignac odredil enketo radi »Petit bleu« že o preiskavi proti Henryju. Ker se generalu Zurlinden kakor vojnemu ministru ni dovolilo, da zasleduje Pikarda, odredil je preiskavo proti poslednjemu na lastno roko.

London 22. »Daily Mail« pripoveduje, da posodi Rotschildova hiša Španski do pet milijonov funtov šterlinov, proti jamščini pri rudnikih v Alenadnu, takoj, ko se sklene mirovna pogodba.

London 23. Reuterjeva pisarna poroča: Govori se, da je umrl kitajski cesar. Mestna vrata Pekinga so zaprta.

London 22. Reuterjeva pisarna je izvedela od posebne strani iz Pariza: Govori se, da sti Nemčija in Avstro-Ogerska odklonili, pridružiti se načrtom drugih štirih vlasti glede ukupne uravnave kre-

»Daj! Kje si ti hudobni sin? Daj, da se te dotaknem!« kričala je Lueija, iskaje ga s palico po zraku, »obesil si Martina? Plemiča? Kneza? Junaka? Kakor sužnja! Vidiš, škorpion! Jaz sem slepa, stara mati. Mlajšega sina ni že dvajset let. Ostal mi je le starejši, moja podpora. Ti si jo zlo-mil. Ostala mi je jedina vnukinja, ti si jo ranil v sredo srca. Ti — pijavka, ki gaziš cesarjevo lice! Ti si se napil sladke krvi otroka, katerega sem nosila pod sreem, izprzil si mu srce do zadnje kapljice, a meni nisi pustil ničesar.«

»Žena!« je zavpil Rabata.

»Molči, ljudska kuga! Prišla sem v obiske! Vidiš-li ta les v mojih rokah? Tako se osuši tudi ti, in ko vzeleni spet ta les, naj ti evete sreča. Z nogo si me pahnil v grob, naj ti ne da Bog mirno počivati in vstati, in ko stopiva skupaj pred božjo sodbo, podam pravičnemu Bogu to palico, a v njo urezane tvoje grehe s krvjo našega naroda. Sina mi daj! Mrtvega sina, da ga zakopljem! Sina mi daj!« — In starica je klonila Daničiču na roke.

Rabata se je stresel ter se preslonil na zid. Na njegovem čelu so se nabirale gube; blede, modri očesi sti zrli na tla, a levico je pritiskal na srce; Benečan pa je ostal kakor kamen.

»Vojvoda!« je zaječal Rabata, »to mi poplačate, da ste prived to neumno ženo sem-le.«

»Nisem več vojvoda!« je dvignil Daničič glavo, »svojo ostavko sem poslal v Gradec. Jaz sem Jurij Daničič, velikaš kraljevine, senjski posestnik in bo-

čanskega vprašanja, sicer pa da ne bode ti podpirali sultana, ako bi se branil. Ne ve se še, kakov je načrt rečenih štirih vlasti, toda za gotovo se veruje, da se bode v prvi vrsti gledalo na odstranitev turških vojakov in uradnikov z otoka.

Essen a. d. Ruhr 22. Poročila večih listov, da so pri tukajšnjem rovu »Präsident« odpuščeni vsi stranski italijanski delavci, so, po izjavi uprave rova, neresnične. Res je samo toliko, da se je odpevedalo delo desetim italijanskim kamenarjem in sicer vsled tega, ker je zmanjkalo dela pri kamenju, v rudokopu pa jih ni bilo moči porabiti.

Ministerski predsednik grof Thun in izgredi na Primorskem.

Včerajšnji »Mattino« — o katerem moramo misliti, da take stvari zajema iz dobrega vira — pripoveduje o pogovoru jednega člana izvrševalnega odbora desnice z ministerskim predsednikom grofom Thunom o izgredih v Ljubljani in v Nabrežini. Grof Thun da je izjavil, da je povsem dobro obveščen o izgredih ter da je razvidel iz došlih mu poročil, da večina napadanih italijanskih delavcev so avstrijski podaniki, zbok česar da je še bolj obžalovati izgrede. Dohajanja delavcev iz italijanskega kraljestva da ne more preprečiti, ker pogodba, obvezna za obe strani, zagotavlja svobodo emigracije. Vlada je odločena postopati z vso strogostjo proti voditeljem in udeležnikom na takem proganjanju Italijanov ter je izdal potrebnih navodil toliko grofu Goëssu, kolikor baronu Heinu. Energiji teh dveh gospodov je izrekel grof Thun vso hvalo. Slednjič je rekel, da slovenskim poslancem more dati le ta svet, da naj vplivajo pomirljivo, kar je tem po-

doči zet Martina Posedariča, katerega ste ubili vi iznenada. Dajte nam mrtveca!«

»General!« je pridivil brez sape v sobo mlad častnik pod kalpakom, v rumeni dolami (narodna suknena obleka do kolen z rokavi), »jaz sem Borisavljevič, častnik garde generala Lenkoviča. Kar me je mogel nositi konj, sem hitel semkaj. Evo Vam pisma od mojega generala. Čitajte!« Rabata je oprl oko v list in otrpnel.

»Da se ne dotaknem Posedariča? je izustil zampklo, »prepozno. Obesil sem ga. Capogrosso, oddajte tem ljudem truplo.«

»Tega junaka?« se je pristašil hrvatski častnik.

X.

Počasi se je dvigal mesec nad planine. Po ozki, mračni ulici sta korakala dva človeka.

»Capogrosso!« je rekel prvi, »dobro ste zvršili svojo nalogo. Kači je glava strta. Svēt desetorice Vas poplača, kakor ste zaslužili.«

»Hvala Vam, gospod Barbaro! Ako izvedemo že pojutrašnjim divjake iz Senja, ne bode bolela več glava prejasno republiko.«

»Ali je mnogo teh hajdukov zunaj mesta?«

»Mnogo se jih je povrnilo. Žene in otroke smo jim zagnali v škripee, a to smo jim tajno naznanili, oni so nam prisli sami v roke, a pojutrašnjim jih odpravimo v Otočac. Je li prijel Rabata plačo?«

(Pride še.)

trebneje, ker — ako bi se ponovili izgrede — bi utegnili priti do protislovanskega gibanja na Primorskem.

Tako stoji v »Mattinu«. Ponavljamo, da si ne moremo misliti, da bi si poluvladni list upal podtakniti takih usodnih izjav načelniku vlade, izjav, ki morajo biti odločilne za razmerje v bodočnosti med vlado in slovenskim ljudstvom na Primorskem! Računati nam je torej z dejstvom, da so si res vstvarili tako sodbo na odločilnem mestu.

Ne domišljamo si, da bi svojim reagovanjem na izjave Thunove kaj spremenili na že sklenjeni sodbi; vendar hočemo reagovati, da pokažemo svetu, kako ni res ono, z čemer se je pobahal Njeg. ekseleence: da ni res, da bi bil dobro obveščen!! In da je marveč res, da so mu naše razmere prava terra incognita. In to ni čudo! Popred, kakor kavalir, parlamentarec in politik, se ni brigal za južne pokrajine, kakor so avstrijski državniki in parlamentarci sploh uprav grandiozni v svojem nepoznanju južnih pokrajin monarhije in najsibode že v gospodarskem, političnem, kulturnem ali narodnem pogledu. S tako veliko zalogo nepoznanja razmer je prišel Njegova ekseleence v ministersko palačo na Dunaj. In tu se mu ta »želena zaloga« vseh avstrijskih ministrov in državnikov ni zmanjšala ni za jeden gram, kajti preveč ima sedaj posla z raznimi »neobveznimi pogajanjmi« z raznimi obstrukcijskimi strankami, da bi se mogel baviti z nami skromnimi siromaki.

Ako ne bi bilo tako, ne bi bil gospod grof izrekel nikdar, da večina »proganjanih« Italijanov so avstrijski podaniki! To, ekseleence, jednostavno — ni res; in so Vam povedali tako, ker so vedeli, da Vam je zemlja, o kateri Vam govoré, terra incognita. Ekseleence, čujte: kolikor je v Nabrežini Furlanov avstrijskih podanikov, ne le da niso bili proganjani, ampak so isti z Slovenci vred ostavili delo v demonstracijo proti italijanskim delavcem. Tu je torej zadostno dokaz, da se niso »proganjali« avstrijski podaniki!

Kar se dostaje sklicevanja njegove ekseleence na pogodbo med Avstro-Ogersko in Italijo, je že res, da on — žal — ne more ničesar storiti. Ali gospod ministerski predsednik naj bi pomislil kako lahko je Italiji spolnjevati tako vzajemno pogodbo, ker ve, da izseljevanje Avstrijcev v Italijo, je tako malenkostno, da niti ni vredno, da bi govorili o njem. Koliko pa je izseljevanje iz Italije v Avstrijo, to pa menda ve tudi grof Thun. Ako bi torej pomislil vse to, bi morda razumel marsikaj, česar sedaj ne razume česar mu ne pojasnuje nikdo.

Ako bi bil gospod grof Thun res tako dobro obveščen, kakor si domišlja, potem bi bil vedel tudi to, da slovenskih prvakov ne treba opominjati na njih dolžnosti glede vplivanja v pomirljivim zmislu. Pripoznal bi bil, kako se je župan ljubljanski se svojimi pozivi naravnost eksponiral v očigled mišljenju in čutstvom naroda; kako sta hodila mej ljudstvo poslance Nabergoj in Ivan Goriup, da sta takoj, o pravem času in popolnim uspehom storila prav isto, kar še le sedaj priporoča gospod ministerski predsednik. Dalje bi vedel, kako je naš list, od prvega trenutka, ko so se začele demonstracije, vsaki dan opominjal ljudstvo, naj bode mirno, in kako je tudi politično društvo »Edinost« zastavilo svoj vpliv v istem pomirljivim zmislu in sicer s plakati, katere je dalo prilepiti po mestu in po vsej okolici.

Temu našemu postopanju, in ne hvaljeni energiji oblasti, je zahvaliti, da po tržaški okolici ni došlo nikjer do izgrediv. In ko je radi lažnjivih poročil v laških radikalnih listih, ki so trdili, da so okoličani razgrajali po mestu, res nastala nevarnost, da se obrekovani okoličani razburijo, bilo je zopet politično društvo »Edinost«, ki je zahtevalo na kompetentnem mestu, da se v interesu javnega miru in reda uradno popravi taka razburljiva, ker lažnjiva poročila. To zahtevanje je imelo tudi uspeh, kajti takoj naslednji dan so oni italijanski listi konstatovali, da se okoličani niso udeleževali izgrediv. In ako bi oblast vsaki krat, ne da bi čakala še le vspodbuje od naše strani, ne dovoljevala takih obrekovanj, ki imajo očividni namen hujskanja meščanov proti okoličanom, prištedila bi si marsikatero bitko skušnjo.

Za tako lojalno postopanje naše smo prejeli torej zahvalo z nekakim očitanjem kakor da ni-

smo storili svoje dolžnosti. Če pa je tako, nam pač ne preostaje drugega, nego da o sličnih slučajih v bodočnosti pustimo stvarjem svoj tek, slavnim oblastim pa — vso odgovornost!

Slavnost na Proseku.

(Dalje.)

Potem, ko je blagorodna gospa kumica Felicitas Goriupova vzvišenimi besedami pripela na zastavo svoje darilo — dragocen venec sestavljen iz srebrnih lipovih peres in zlatih evetk — in je proseško dekle Ivanka Bukovec pripela na zastavo lep trobojen trak, v spomin tega dneva in v zagotovilo, da tudi proseška dekleta ostanejo vsikdar zveste hčere svojega naroda in naše majke slave — zagromeli so živio-klici mej množico. Na to je pričelo običajno pribijanje žebeljev.

Prvi je zabil žebelj velečastiti gospod župnik Martelane rekši po priliki: »Hajdrih« budi in razveseljuj narod, a oziraj se tudi gori na vrhunce svoje zastave in spominjaj se, da imaš tudi drugo nalogo, namreč to, da budiš narod, da bode povelečeval Tistega, čegar ime se danes blesti gori na vrhu zastave.

In potem so se vrstili:

Kumica: Vihraj v ponos svojega naroda!

Nabergoj: Trdno drži se požrtvovalnosti in ljubezni do slovenske pesmi in do narodnosti! ter zastopniki društev:

Tržaškega Sokola: »V mislih dom, v sreči pogum, v pesti moč!« s tem sokolskim geslom zabijam žebelj v zastavo želeč, da to geslo postane tudi geslo društva »Hajdrih« in vsega tlaččenega naroda slovenskega!

»Prvaškega Sokola«: Kakor izbira koklja svoja piščeta, tako naj družji zastava društvenike v svoje okrilje!

»Slov. čitalnice«: Slovanska zastava, naša sprava in naša slava!

»Del. podp. društva«: Vihraj zastava vedno ponosno na čelu »Hajdriha«, delujoča za srečo in svobodo svojega naroda!

»Trž. podp. in bralnega društva«: »Hajdrih«! deluj pod svojo zastavo, da rešimo narod naš na obalah Adrije!

»Slov. pevskega društva«: Bodi znak slovanske moči na Adriji in zavetje narodnih boriteljev.

»Kola«: Družji in zbiraj pod svojo zastavo zveste Slované na Primorskem.

»Zarje«: Živela »Hajdrih« in njegova zastava!

»Adrije«: Vihraj ponosno v prosep naroda in mile naše domovine.

»Nabrežine«: Varuj modro morje adrijsansko!

»Lipe«:

Zastava naša dvigaj se čila,

Pod slovanskim tvojim okriljem

Razlegaj se naša pesem mila!

»Slovana«: Dvigaj se v ponos in v proevit mile nam slovansko pesni!

»Zvona«:

Zastava! pristrčno moje je voščilo,

Da boljših dni ne bô bi nam rosilo!

»Skale«: Za blagor naše domovine!

»Danice«: Razvijaj se in plapolaj v prosep društva in čast naroda!

»Pevskega in bralnega društva v Lonjerju«: Trdni kakor žebelj za dom in narod!

»Slave«: Slovanska zastava naj družji okoličanska in mestna društva!

»Hajdriha«:

Naj buta valovje

V naše skalovje —

Mi ostanemo tu!

Po završenem zabijanju žebeljev se je jel pomikati velikanski spreved, kakoršnega je videti le malokje po malih krajih na deželi. Ponosno je vihrala nova zastava, burno pozdravljena od množice, ponosno so stopale dolge vrste deklet v divnih narodnih nošah, radostnih obrazov so stopala društva jedno za drugim, glasno in veselo so zveneli zvoki glasbe in tam od Devinsčine je naznanjalo gromenje topičev, da je dovršen veliki čin blagoslovljenja. Spreved je lepo obkrožil vso odičeno vas. Ni jedne hišice nismo videli tudi po stranskih ulicah, ki bi se ne bila nakitila. A čim bolj se je spre-

vod bližal središču vasi, tem bolj je naraščala množica, tem burneje je bilo vsklikanje in tem bolj je naraščala radost v naših sreih. A tam pod orjaškim slavolokom sta nas pričakovala Ivan vitez Nabergoj, roko v roki s preblago gospo kumico. Ljudje v sprevedu so ju pozdravljali najviharneje — bilo je to najpristrčnejša ovacija njima, ki sta bila prva odličnjaka na tej slavnosti. In glej! Čim so došla mimo sokolska peresa, hipoma sta bila notri mej njimi on, voditelj tržaških Slovencev, in ona, odlična slovenska žena mej okoličankami, in korakala sta ponosno v vrstah Sokolov! A mi smo jima vsklikali iz srea v znak hvaležnosti za toliko počesečenje naše sokolske ideje.

In spreved se je premikal dalje pod slavolokom in pod velikimi zastavami, ki so vihrale v tem delu vasi; in ko se je — dospevši pred gostilno Balančovo — razšel spreved, usuale so se množice kakor črni oblaki, na vse strani. To je bilo vsklikanje, vrvenja: pravi odmevi pravega narodnega slavlja! (Zvršetak pride.)

Politični pregled.

K položaju. »Mattinu« brzojavljajo z Dunaja, da so pogajanja med členi izvrševalnega odbora desnice in grofom Thunom prešla v jako akutno stanje. Čehi in Jugoslovani da zahtevajo, da jim ministerski predsednik poda obveznih obljub, še predno se snide državni zbor. Čehi de zahtevajo, naj se določi jezikovnih neredov raztegnejo na vse oblasti prve in druge instance na Češkem in Moravskem, naj se v Brnu ustanovi vsaj jedna češka akademija, naj se deželni zbor moravski razpusti, in slednjič, da se jezikovne naredbe raztegnejo tudi na Silezijo.

Mej Jugoslovani pa da ni soglasja. Kjer imajo oni večino v deželnih zbora, da zahtevajo, naj se uredba jezikovnega vprašanja izroči deželnemu zboru; Štajerci in Korošci (in Primorci?) pa zahtevajo, naj se to vprašanje uredi potom naredb. Poleg tega da zahtevajo Jugoslovani, da se poslovenijo razne institucije ter da se zasnujejo slovanske šole po raznih mestih, kjer jih ni; tako v Trstu več slovenskih ljudskih šol in vsaj jedna meščanska šola. Še druge zahteve da se stavljajo glede Trsta, o katerih pa bode razgovor še le potem, ko pridejo še drugi poslanci na Dunaj.

Ako se ne ugoditi tem zahtevam še pred otvorjenjem državnega zbora, da žuga desnica, da ostane popolnoma pasivna v predstojemčem zasedanju, da ne izvoli nikogar v predsedništvo in da ne stori ničesar proti opoziciji, ko bode le-ta skušala prepričati volitev kvotne deputacije. Zdi da se, da se je posrečilo ministru Kaizlu nekoliko pomiriti svoje rojake. V tem slučaju bi ostali Jugoslovani osamljeni in bi morali odstopiti od več svojih zahtev.

Na tej situacijski sliki nas je presenetilo samo jedno — to namreč, kako more biti le jedna sama živa duša med Jugoslovani, ki se more potegovati za to, da se tudi za južne pokrajine prepusti ureditev jezikovnega vprašanja deželnim zbora. Mi imamo samo v dveh pokrajinah večino v dež. zboru: v Kranjski in v Dalmaciji. Ali bi res mogli gospodje iz teh dveh pokrajin tirati svoj egoizem tako daleč, da bi radi udobnosti, ki jim jo ponuja dejstvo, da imajo večino v deželnem zboru, hoteli pahnuti v pogubo svoje rodne brate, katerim bi značilo uredjenje jezikovnega vprašanja po deželnih zakonodaji — — — grob?! V toliko brezčutnost ne moremo verjeti.

Afera Dreyfus. Prijatelji židovskega kapitana Dreyfusa triunfujejo neprestano, ker se je francosko ministerstvo odločilo za revizijo procesa. Židovski listi označajo prijatelje jetnika na »hudičevem otoku« kakor jedine poštene ljudi v francoski vojski, ki se borijo za — pravico. Mi menimo, da je ministerstvo pravično ukrenilo, ko se je odločilo za revizijo procesa, kajti vsakemu sodniku bodi v navodilo: raje izpusti deset krivičnih, nego obsoditi jednega nedolžnega. Nikdo ne bodi obsojen, ako je le najmanj dvom o njegovi krivdi. Veselje Dreyfusovcev pa je vsakako prezgodnje, kajti odločitev za revizijo se ni malo ne dotika vprašanja, ali kriv, ali nekriv, ampak reviziji sami je še le namen, da prinese jasnosti. Nima zmisla torej, ako se delajo glasila mednarodne zveze židovske, kakor da je že gotova stvar, da je Dreyfus nedolžen.

Domače vesti.

Spremembo v izdanju »Edinosti« smo izveli z današnjim dnem. Od danes naprej izhajal bode namreč naš zjutranji list ob 7. uri ter bode prinašal najnovejše vesti kakor drugi časniki tržaški. K temu važnemu koraku odločili smo se vsled simpatij, katere nam je izkazovalo naše občinstvo v zadnjem času in v nadi, da nas bode podpiralo naše občinstvo l na dalje. Žrtva, katero doprinasamo s tem, je za naše skromne razmere velika; od slovenskega občinstva je odvisno, bomo-li mogli vstrajati ali celo napredovati. Mi smo storili svojo dolžnost, slovensko občinstvo stori svojo — v provspreh naše stvari.

Pred svojim pragom naj pometajo! Pišejo nam: Ob tolikem hinavstvu, katerim naši nasprotniki v teh dneh mamijo svet, da bi dokazali, kako surovi, barbarični in nasilni da so Slovenci v proganjanju Italijanov: ob tolikem gnusnem hinavstvu, pravim, ne more škoditi, ako oživimo nekoliko reminiscence iz minolega leta.

Bilo je za časa državnozbornskih volitev. Vse je bilo v ognju, vse se je pripravljalo na veliko patrijotično delo: na spravo iredentistične stranke z državno mislijo avstrijsko! Dragi čitatelj, ti zmaguješ z glavo in se smeješ, ali pa se jeziš na nas, da v tem resnem času zbijamo predpustne šale. In vendar se motiš, kajti vse je bilo res tako. Ti najbrže nisi čital raznih dunajskih glasil, ali, ako bi jih bil čital, bi bil tudi vedel, kako se je pripravljala epohalen čin v političnem življenju na Primorskem, čin, ki bi značil temeljit preobrat v razmerju med dotlej intransigentno italijansko stranko in avstrijsko državo. In videl bi bil, kako so izvestni gospodje, ki so bili gonilni element na tem činu, že ovijali sami sebi lovor-venec 'okolo glave za zasluge za — državo.

To je bilo torej lani o volitvah, ko se je pripravljala ta veliki čin. Seveda je bilo takrat, in pozneje, in jih je še danes zlobnih ljudij, ki so hoteli in hočejo trditi, da so oni za državo »mno-gozasluzni« gospodje uprizorili le — komedijo in — radi sebe: da bi dokazali onim, ki ne poznajo razmer, svojo nenavadno diplomatsko in državniško spretnost, s katero so dosegli, česar ni mogel doseči nikdo drugi popred in da tem načinom vzdrže sebe in si zopet vtrdijo stol, ki se je bil — vrag ga vedi, kako je prišlo to — jel majati dokaj občutno.

No, kakor rečeno, to so bili le zlobni ljudje, kajti vsi drugi, »dobro misleči«, so bili uverjeni, da se pripravljala velik patrijotičen čin. Kakor pa je že tako na svetu, je tudi ta velik čin zahteval svojih žrtev!

In kakor žrtva smo bili določeni mi Slovenci. Tedaj so pokladali slovenski živelj na oltar »velike stvari«, to je: uprizorili so neverjetno proganjanje proti nam. Ne samo, da so nas vrgli ob tla na volitvah, ampak uprizorili so gonjo, kakor si je gusneje in kruteje ne moremo misliti. Niso nas proganjali le kakor politično in narodno stranko — to bi bilo na vse zadnje odpustljivo — ampak proganjali so pojedince, siromake, v njih ekzistenci. Zasedovali so nas na ulicah in v družinah, uprizorili so proti nam divjo gospodarsko vojno. Siromake težake so metali iz služeb in žnjimi nedolžne otročiče in žene na cesto. Proganjali so po ulicah uboge kmetice ter jim razmetavali tja po trgih, kar so prinesle ure in ure daleč, da bi si pridobile novčič, katerega puščajo zopet v mestu in ne odnašajo seboj družega. nego najpotrebnejšega za prehranitev od danes do jutri. Mleko, ki so je donasale te trpinke, je teklo kar v potokih po ulicah, njih koši so trkljali po trgih v velik »gavdijum« pouliške sodrge, po raznem sadju so gazili brutalno znani mestni organi, furlanski mlekarji so z nasiljem branili kmeticam, da niso mogle prodajati mleka naravnost gospodinjam in da so morale prodajati njim, Furlanom, pod nič. Sploh so se dogajali povsodi, kamor si se obrnil, prizori, da se je morala človeku krčiti duša in ga je morala biti sram, da živi v devetnajstem stoletju in v pravni državi!

In ljudje, ki so lani se svojo divjo agitacijo uprizarjali tako kruto gonjo proti našemu ljudstvu, ki so doprinasali činov, pričujočih o popolni zdvijavanosti čutstev, taki ljudje so hinavski dovolj, da se zgražajo sedaj nad surovostjo Slovencev in da

govore, kako kruto da je to, ako se kdo proganja v njegovi gospodarski ekzistenci. Tako hinavstvo je gnusno. Kdor ima cele skladnice smeti pred svojim pragom, naj nikar ne kaže s prstom na sosedom prag! In Italijani imajo toliko smeti pred svojim pragom, da se moramo kar čuditi, kako da visoki gospodje ne vidijo teh italijanskih kupov, ko vendar vidijo vsako slovansko smet in jo obsojajo pred najširšim svetom.

Ali ni to ščevanje?! Iz Gorice je došlo sporočilo, da je preiskava dokazala nedolžnost onih dveh oseb, ki sti bili na sumu radi umorstva uradnika Friškoviča v Podgori, in da sti ti dve osebi že izpuščeni na svobodo. Sedaj pa čujte, kako poroča »Piccolo«. Pravi namreč: »Vesti o zalotanju morileev Friškoviča so menda prezgodnje. Res je, da sta zaprta dva iz Kožbane v Brdih, na katerima **leži težak sum. Toda o priznanju menda ni govora in najbrže ju bodo morali izpustiti radipomanjkanja dokazov?!**

»Piccolo« suče torej svoje poročilo tako, da mora misliti vsakdo, da sta dotičnika še v zaporu in da sta tudi res morileci, a izpustiti da ju morajo le zato, ker znata dobro varovati svojo kožo! In to rokovnjaštvo je zagrešil »Piccolo« le za to, ker sta dotična siromaka Slovenca. In potem se čudijo razburjenosti Slovencev!

Čožoti in Križani. Sinočnja »Triester Zeitung« se povrača k zadnjemu sporu med čožotskimi in domačimi ribiči.

Nemški list piše:

Nasproti neresničnemu opisu v današnjem »Piccolu« o namišljenem vspehu preiskave, ki jo je pristanišeni kapitanat odredil na lieu mesta, smo v položaju, da moremo zatrditi še enkrat, da se je komisija zvršila brezvspešno, ker ni bilo možno pogoditi onega mesta, kjer se je vrgla mreža. S tem se je zrušila sama od sebe »Piccolova« trditev, češ, da je komisija konstatovala oddaljenost dveh milj in pol. Namišljeno groženje Slovencev proti Čožotom se reducira na zmerjanje od obeh strani, česar pa nikdo ni smatral resnim.

Novi italijanski konzul. »Danes zjutraj je dospel v naše mesto ter se je nastanil v Hotel de la Ville grof Bernardo Lambertengi, ki je bil, kakor je znano, teh dni imenovan generalnim konzulom Nj. Vel. kralja Humberta v Trstu.

Plemenitemu možu, ki je prišel med nas, da bo vršil važno in simpatično službo, veljaj naša srčna dobrodošlica, svesti si, da smo tolmači vseh meščanov in gotovi, da odkritosrečni odnošaji spoštovanja in prijateljstva, ki nastanejo brez dvojbe med njim in Trstom, storé, da iz dragega in spoštovanega gosta od danes postane kmalo in trajno naš meščan.

Tako draga »Edinost«, piše večerajšnji »Independente« o italijanskem konzulu in tako moraš v bodoče pisati tudi Ti, ako si hočeš pridobiti dobrohotnost cenzure; ne smeš pa napadati italijanskega konzula, kakor si to storila podvečerajšnjem, ker te sicer zaplenijo, če tudi misliš, da imaš prav, ako braniš avstrijsko pravico.

Tržaški opazovalec.

Nespodobnosti v cerkvi. Pišejo nam: Včeraj, v sredo zjutraj ob 8. uri, je bila v cerkvi sv. Antona novega sv. maša za blago pokojno cesarico. K sv. maši je došlo kakih 1000—1300 učencev iz učenk in komunalnih šol. Vsi so bili prav lepo oblečeni, toda njih vedenje ni bilo lepo. To je bilo tako ščebetanje, oziranje, smejanje, pehanje roganje onim starim ljudem, ki so jih svarili, poklekanje in vstajanje — zlasti med povzdigovanjem —, da mi je rezalo v dušo. In slično vedenje sem moral opazovati tudi o priliki, ko šolski otroci prihajajo k spovedi. Kaj bo iz take mladine. To je posledica učnega sistema, ki skrbi samo za glavo, a nič za — srce! Videant consules.

Nekdo.

K dogodkom v sv. Križu. Iz sv. Križa nam pišejo: Dne 24 t. o. m. je poklical gosp. vladni komisar Fabrizio 24 kamenosekov v kamenolom Sealmanini in je izjavil istim: »Da veste, ako se dogodi kak nered, bodisi v kamenolomu, ali v vasi, ali pred šolo »Lege« — za vse boste odgovorni vi!« Rekel — in odšel je. Može so se spogledovali, ker niso mogli umeti tega postopanja. Oni da bi morali odgovarjati za vso vas in tudi za vse ono, kar bi mogli storiti ljudje iz bližnjih vasi, ali morda celo — zlobni nasprotniki sami: to jim ni hotelo v glavo! Čudno se jim je

zdelo tudi to, da je gospod vladni komisar kar odšel, ne da bi bil dal besedo pojasnila in ne da bi bil vsprejel besedo pojasnila.

Na prošnjo vseh teh mož je šel dne 21. zvečer k gospodu komisarju na postajo v Nabrežini križki posestnik Ivan Tence, da pojasni temu gospodu, kako nemogoče je, da bi le oni odgovarjali za vse, kar bi se moglo zgoditi. A gospod komisar je odgovoril: »Da, tako je, za vse ste odgovorni vi! In če se kaj zgodi, vas dam tudi aretirati«.

Tence si je dovolil na to vprašanje, kdo da mu je dal g. komisarju imena onih, katere je pozval sebi in jim naložil tako odgovornost. Kajti — tako je menil Tence — ako doznajo nasprotniki ta imena, je mogoče, da store oni navlašč kako poškodovanje na svoji lasti, da bi se le maščevali nad domačini in da bi poslednje spravili v zapor in nesrečo. Komisar pa je odgovoril zopet: »Italijani ne store ničesar hudega in zato ste odgovorni le vi za vse! Vi morete skrbeti za red«.

Komentarja menda ne treba. Postopanje g. komisarja govori dovolj jasno.

Pevsko društvo »Slava« pri sv. Mariji Magdaleni Spodnji ne priredi za dan 25. septembra napovedane slavnosti. Veselica se je odložila na poznejši čas.

Loterijske številke dne 21. septembra:

Inomost	38	74	16	84	90.
Brno	20	35	18	14	5.

Koledar.

Danes v petek 23. septembra: + Kvatre, Tekla.

Jutri v soboto 24. septembra: Kvatre, Marija Dev.

Solnčni:	Lunin:
zhod ob 5. uri 49 min.	Izhod ob 2. uri 44 min.
Zahod " 5. " 54 "	Zahod " 10. " 18 "
Ta je 39. teden. Danes je 265. dan tega leta, imamo torej še 100 dni.	

Različne vesti.

Poslednje počivališče cesarice Elizabete. Med modernimi zgradbami na dunajskem Novem trgu stoji starodavna cerkev očetov kapucinov. V tej cerkvi se nahaja grobišče, v katero se polagajo že polčetr stoletja umrli členi habsburške hiše. Iz cerkve se prihaja na velik in širok hodnik, ki je ograjen železno ograjo in odtod v grobišče. Skozi malo okno prihaja v grobišče malo svetlobe, stene so tako debele, da se od zunaj ničesar ne sliši v grobišče. Tu vlada tišina; zrak je neprijeten, hladen in v polumraku je komaj razločevati krste, kileže jedna ob drugi na svetlem marmornem tlaku. Obiskovalce ne more blizo krst, ker so ograjene železno mrežo. Od Matije II. leže tu vsi vladarji razven Ferdinanda II., katerega so pokopali poleg njegove žene v Gradcu. V grobišču je 117 krst, 11 cesarjev in kraljev, 15 vladarjev in 4 vladarice, ki so vladali nizozemskim deželam. Tu počiva sin Napoleona I. in Marije Lujize, rano umrli knez Reichstatski ter Maksimilijan, nesrečni cesar Meksikanski. Ostali mrličji so členi cesarskih in kraljevskih družbin. Tukaj počiva tudi cesarica Marija Terezija in njeni sin Josip II.

Ta grob je najbogatejši in najznamenitejši, ter vzbuja sto in sto spominov iz davnih znamenitih dogodkov v zgodovini. To znamenito grobišče je dala zgraditi žena Matije II. ki je zajedno pozvala najstrožji redovniški red, red kapucinov, da čuvajo krste vladarjev. Toda ona ni učeakala, da bi bilo grobišče dovršeno, kajti umrla je, ko je bil postavljen še le temelj. Stavbo je nadaljeval Ferdinand II. l. 1622., delo je trajalo celih 10 let. Leta 1633. je dal Ferdinand II. prenesti v novo zgrajeno grobišče ostanke Matije II. in njegove žene. Tekom časov se je grobišče večalo večkrat. Prvi je je dal povečati Leopold I. 1710., za njim Marija Terezija l. 1748., a konečno Fran II. l. 1824.

Marija Terezija je določila habsburško-lotarinski, loži poseben oddelek, ki je od ostalih ločen po železnih vratih. Razven tega je zanemarila Marija Terezija stare pokvarjene krste z novimi iz bronca, katere je izdelal rezbar Robert Moll, in mu je bila poverjena tudi izdelatev prekrasne krste Marije Terezije. Oltar iz črnega marmorja, ki stoji v grobišču, je dala napraviti žena Ferdinanda II. takoj, ko je bilo blagoslovljeno grobišče. Polaganje v grobišče se vrši po predpisanih ceremonijah, ki so še iz davno minolih časov. V sprevodu gredo vsi kapucini v polnem številu pred dvor, potem pred cerkev sv.

Avguština, odkoder stopajo pred ostalo duhovščino in vodijo spreved z gorečimi bakljami v rokah.

V svoji cerkvi postavljajo krsto na oder, ki je, ako je mrlje cesar ali cesarica, pokrit črnim svilnatim s zlatom vezanim pogrinjalom, sicer rudečim baržunom, vezanim s srebrom. Po blagoslovu nesó krsto v grobišče. Kam se naj položi krsta, o tem določa dvorna naredba iz l. 1844., v kateri je predpisano, kako se morajo polagati krste jedna za drugo. V tem grobu leži cesarica Elizabeta poleg svojega jedinca, cesarjeviča Rudolfa.

Narodno gospodarstvo.

Vinogradniki okoličanski bodo tudi letos jako na slabem. Trtna uš je že okušala malone vsako trto po naši okolici. Ker se pa ravnokar vrši komisijonelno pregledovanje vinogradov, bi želel jaz, da bi se naša kmetijska družba tako ali tako pategnila za to, da bi vspeh tega pregledovanja vplival na odpis davkov za vsó okolico, ne pa le za prizadete vinograde. Kajti tudi trte, ki so v hipu navidezno še lepe, gredo mahoma v nič. Torej: čim prej se zavarujemo, tem bolje.

Letošnja letina bode slaba vsled suše. Ubogi kmet se bode moral tudi letos odtujati domači hiši, ter iskati si živeža — kjersibodi. Le toliko vem za gotovo, da v Italijo ne pojde. K vsej tej revščini pa se je pridružil še davek na dohodke, katerih nimamo. Jaz n. pr. sem imel letos do 100 gld. zgube svojimi vinogradi. Ali ste čuli?!

Cvetoder.

Brzjavna in telefonična poročila.

Gorica 23. Katehet na mestni dekliški šoli, don Alojzij Tomsih, je imenoval korarjem tukajšnjega metropolitanskega kapitlja.

Dunaj 23. »Fremdenblatt« javlja, da je vojno ministerstvo dalo izdelati načrt za povišanje plač častnikom vojske. Povišanje bi bilo izdatno zlasti za stotnike.

Praga 23. Češki listi zatrjujejo, da, kakor hitro bi manjšina zbornice odpustila od obstrukcije le v toliko, da bi poprečila uporabo § 14, se grof Thun odločneje nasloni na desnico, da tako prekriža načrte opozicije. Sicer pa pravijo češki listi, da vlada naj ne misli nikar, da večina nima nobene druge naloge, nego vleči vladu in zadrege. Desnica naj bi raje izkoristila ta moment, da si zagotovi novih pravic in novih pridobitev.

Peking 23. Cesarški edikt naznanja, da je cesar odstopil vladno oblast cesarici. Poslednja je že naložila ministrom, da morajo njej predlagati poročila. Glavni svetovalec cesarjev, Kang, je ubežal vzlic vsem poskusom, da bi ga dobili v pest. Isti je baje na potu v Shangaj. Učinek te spremembe na vladi bode izdaten.

London 23. »Times« javljajo iz Pekinga: Cesarški dekret razglasa, da cesar in vsi visoki uradniki pokleknejenjem izjavijo cesarici svojo udanost. Vlada opaža z naraščajočo skrbjo, kako se širi protidinastiško gibanje. Ustaja se je že razširila v provincijo Hutan.

London 23. Vest o smrti cesarja kitajskega še ni potrjena, vendar pa ni nemogoče, da so ga ubili čim se je izvršil državni prevrat.

London 23. Iz Pekinga javljajo: Cesarica je jako nejevoljna na Rusijo radi pasivnosti poslednje glede degradacije Li Hung-Čanga. Istotako je nejevoljna na angleškega poslanika.

Nenadejani državni prevrat v Kitaju je pripisovati želji cesarice-udove, da se prepriči misija markija Ito. (Markij Ito je pooblaščenec japonske vlade, ki je dobil nalog, da pridobi Kitaj za zvezo z Japonsko.)

Buenos Ayres 23. Senat je odobril mobilizacijo 50.000 mož in je od 23. septembra naprej povišal carinarske pristojbine na 10 od sto vrednosti dotičnega blaga.

Izvzeto je le tako blago, za katero se je plačevalo carine manje nego 5%; za tako blago se bode plačevalo odslej še enkrat toliko.

Kaneja 23. Admirali so se pogajali o primernih odredbah za takojšnje pomirjenje otoka in konečno uravnavo položaja. Na posvetovanju je predlagal angleški admiral Noel, naj se zločinci iz Kaneje postavijo pred angleško vojno sodišče. Admirali so sprejeli ta predlog.

Parobrodne zveze med Trstom in Istro

V Žavle ob delavnikih jutraj ob 5.— in 10.30, pop. ob 3.30 in 5.30. (Ob nedeljah in praznikih zj. ob 5.—, 8.—, 10.30, pop. ob 3.—, 5.—, 7.—) Mejpotoma se vstavi parnik pri Sv. Marku, Šklednju in sv. Soboti.

V Milje ob delavnikih jutraj 4.30, 8.—, 11.—, pop. 2.30, 7.30. Iz Milj v Trst zj. ob 4.—, 6.30, 9.30, pop. ob 1.— in 6.30. (Ob nedeljah in praznikih: v Milje zj. ob 5.—, 8.30, 12.—, pop. 3.— in 8.30. Iz Milj v Trst zj. ob 4.—, 6.30, 9.30, pop. ob 2.— in 7.30.)

V Koper ob delavnikih jutraj ob 7.45, 10.— in 12.—, pop. 4.—, 6.30 in 10.15. Iz Kopra v Trst zj. ob 5.30, 7.—, 9.—, pop. 2.50, 4.— in 9.—. (Ob nedeljah in praznikih zj. ob

7.45, 10.—, 12.—, pop. 6.— Iz Kopra v Trst zj. ob 5.30 7.—, 9.—, pop. 5.—.)

V Piran ob 11.— zj. in 5.30 pop. Iz Pirana v Trst ob 6.— zj. Ob nedeljah in praznikih v Piran ob 11.— zj. Iz Pirana v Trst ob 6.— pop. Ta parnik se vstavi vsakokrat tudi v Izoli.

V Izolo. Glej Piran.

V Umag (razven nedelj in praznikov) ob 3.45 pop. Iz Umaga v Trst ob 6.30 zj.

V Rovinj vsaki ponedeljek, sredo in petek ob 7.45 zj. Parnik se vstavi v Piranu, Umagu, Citanovi, Poreču in Orseri.

V Pulj ob 6.30 zj. z dotiko Pirana, Salvora, Umaga, Citanove, Poreča, Orseri, Rovinja in Fazane.

Gospodična,

večša slovenskega in nemškega jezika, zmožna podučevati v obeh jezikih, želi vstopiti takoj v dobro hišo kakor vzgojiteljica. Ista prevzame tudi mesto ključarice.

Ponudbe je pošiljati pod »Marija 1800« poste restante glavna pošta.

Rujav, pristen, naraven sladkor

dobiva se jedino v moji zalogi, katerega prodajam veliko ceneje od lanskega leta. Priporočaje se udani

Anton Godnig,
trgovec via Nuova.

Assicurazioni generali

V TRSTU.

(Društvo ustanovljeno leta 1831.)

To društvo je raztegnolo svoje delovanje na vse veje zavarovanja, posebno pa: na zavarovanje proti požaru, zavarovanje po morju in po kopnem odposlanega blaga in zavarovanje na življenje.

Društvena glavnica in rezerva dne 31. decembra 1893. gld. 58,071.673-84

Premije za potertati v naslednjih letih 30,541.700-64

Glavnica za zavarovanje življenja do 31. decembra 1894. 169,929.625-03

Plačana povračila:

a) v letu 1894. 9,737.614-48

b) od začetka društva do 31. decembra 1894. 292,401.706-51

Letni računi, izhaz dosejaj plačanih odškodovanj, tarife in pogoje za zavarovanja in sploh vsa natančneja pojasnila se dobe v Trstu v uradu društva: Via della Stazione št. 888/1 v lastnej hiši.

FILIJALKA

c. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda
za trgovino in obrt v Trstu.

Novoi za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 1/4 %	30-dnevni odkaz 2 1/4 %
30- " " 3 3/4 %	3-mesečni " 2 1/4 %
	6- " " 2 1/2 %

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepot z dnem 24. junija, 28. junija in odnoso 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2 1/2 % na vsako svoto. V napoleonih brez obresti

Nakaznice

za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako a Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gracie, Sibinj, Inomost, Czovec, Ljubljano, Line, Olomue, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez troškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti odbitku 1 % provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predujmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohranu.

Sprejemajo se v pohranu vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijanske v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

100 do 300 gld.

zamorejo si pridobiti osebe vsakega stanu v vsakem kraju gotovo in pošteno, brez kapitala in rizika z razpečevanjem zakonito dovoljenih državnih papirjev in srečk. Ponudbe pod naslovom **Ludwig Oesterreicher, v Budimpešti, VIII. Deutschegasse 8.**

CASSA DI RISPARMIO TRIESTINA

(Tržaška hranilnica)

Sprejemlje denarne uloge v bankovcih od 50 nč, do vsacega zneska vsak dan v tednu razun praznikov, in to od 9—12. ure opoldne. Ob nedeljah pa od 10—12. ure opoldne. Obresti na knjižice 3%

Plačuje vsak dan od 9—12. ure opoldne. Zneske do 100 gld. precej, preko 100 do 1000 mora se odpovedati 3 dni in zneske preko 1000 gld. pa 5 dni.

Eskomtaje menjice domicilirane na tržaškem trgu po 3 1/2%

Posojuje na drž. papirje avstro-ogerske do 1000 gld. po 4 1/2%

Višje zneske od 1000 do 5000 gld. po 5 1/2%

Daje denar proti vknjiženju na posesti v Trstu. Obresti po dogovoru.

Rianione Adriatica di Sicurtà v Trstu

zavaruje

proti požarom, prevozu po suhem, rekah in morju, proti toči, na življenje v velih kombinacijah.

Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892.:

Glavnica društva gld. 4,000,000—

Premijna rezerva zavarovanja na življenje 13,326,346-98

Premijna rezerva zavarovanja proti ognju 1,632,248-22

Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju 49,465-07

Rezerva na razpolaganje 500,000—

Rezerva zavarovanja proti premianju kurzov, bilanca (A) 333,822-42

Rezerva zavarovanja proti premianju kurzov, bilanca (B) 243,331-83

Rezerva specialnih dobičkov zavarovanja na življenje 500,000—

Občna rezerva dobičkov 1,187,164-86

Urad ravnateljstva:

Via Valdirivo št. 2, (v lastni hiši).

TEODOR SLABANJA

srebrar

ulica Morelli 12 v GORICI ulica Morelli 12

priporoča prečastiti duhovščini in cerkvenim predstojnikom svojo delavnico za izdelovanje **cerkvene posode in orodja. Staro blago** popravi, pozlati in posrebi v ognju po najnižji ceni. Da si pa zamorejo tudi bolj revne cerkve naročiti cerkvenega kovinskega blaga, olajšuje jim to zgorej omenjeni s tem, da jim je pripravljen napravljati blago, ako mu potem to izplačujejo na obroke. Obroke si pa preč. p. n. gospod naročevalec sam lahko določi.

Pošilja vsako blago poštnine prosto!

FILIJALKA

BANKE UNION

V TRSTU

se peča z vsemi bančnimi in menjalnimi posli, kakor:

a) Vsprejema uplačila na tekoči račun ter jih obrestuje:

Vrednostne papirje:

po 2 1/4 % proti 5 dnevni odpovedi

" 2 1/2 % " 12 " "

" 3 1/4 % " 4 mesečni "

" 3 1/2 % " 8 " "

" 3 3/4 % " 1 letni "

Napoleone:

po 2 1/2 % proti 20 dnevni odpovedi

" 2 3/4 % " 40 " "

" 2 1/2 % " 3 mesečni "

" 3 % " 6 " "

Tako obrestovanje pisem o uplačilih velja od 25. oziroma 2. avgusta naprej.

b) Za giro-conto daje 2 3/4 % do vsakega zneska; izplačuje se do 20,000 gld. a cheque; za večje zneske treba avizo pred opoldansko borzo. Potrdila se dajajo v posebni uložni knjižici.

c) Zračuna se za vsako uplačilo obresti od dne uplačila in naj se je to zgodilo katero si bodi uradnih ur. Sprejema za svoje conto-currentiste, inkase in račune na tukajšnjem trgu, menjice za Trst, Dunaj, Budimpešto in v drugih glavnih mestih; jim izdaja nakaznice za ta mesta ter jim shranjuje vrednostne papirje brezplačno.

d) Izdaja vrednice neapeljske banke, plačljive pri vseh svojih zastopnikih.

e) Kupuje in prodaja vsakovrstne vrednostne papirje ter iztirjava nakaznice, menjice in kupone proti primerni proviziji.